

Alkotmánybíróság részére

B u d a p e s t

Donáti u. 35-45.  
1015

|                               |                |
|-------------------------------|----------------|
| ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG              |                |
| IV/ 0 2 7 9 9 - 2 / 2021      |                |
| Érkezett: 2021 SZEPTEMBER 03. |                |
| Pénztár:                      | 1              |
| Melléklet:                    | 2 <sup>1</sup> |

[REDACTED] ügyében, a Fővárosi Törvényszék 113.K.706.062//2020/13. számú ítélete valamint a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Kfv. I. 37086/2021/9. számú ítélete tárgyában, figyelemmel a T. Alkotmánybíróság 2021. július 20. napján kelt és meghatalmazott jogi képviselőm által 2021. augusztus 2. napján kézhez vett tájékoztatására, az Alkotmánybíróság előtt IV/2799-1/2021. számon folyamatba tett eljárásban, egységes szerkezetben a korábban beadottakkal –dőlt betűvel szedve a tartalmi változásokat.

Ad.: a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Kfv.I. 37.086/2021/9. **számú** ítélete tárgyában

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] korábban csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőim útján- Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

#### alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria Kfv.I.37086/2021/9. számú és a Fővárosi Törvényszék 113.K.706.062/2020/13. számú határozatainak alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg.

Előadom, hogy a kúriai ítéletet 2021. április 30. napján vette kézhez a meghatalmazott jogi képviselőm, így a rendelkezésre álló 60 napos határidő megtartottnak tekintendő.

**Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:**

#### **I. Pertörténet és a tényállás ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítésére való hivatkozás**

Líbiai állampolgár vagyok, Magyarországra 2013-ban érkeztem, azóta megszakítás nélkül tartózkodási engedély birtokában éltem itt. Gyógykezelésem mai napig nem fejeződött be, Líbiában katona voltam, és a lábamat olyan súlyos lövés érte, hogy műtétet kell rajta végezni illetve rehabilitációra szorulok. Utoljára 2020. január 15. napján nyújtottam be a tartózkodási engedélyem hosszabbítása iránt kérelmet, de azt elutasították, tekintettel arra, hogy a TEK

nemzeti minősítésű személyes adatokat tartalmazó, 2020. február 7. napján kelt 30100/1100-2/2020. ált. számú és 30100/1100-6/2020. ált. számú véleményei alapján az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság 2020. március 19. napján kelt 106-1-23324/8/2020-Ké. számú határozatával elrendelte a kiutasításomat az Európai Unió tagállamainak területéről Líbia területére, valamint az átirati javaslattal egyezően 10 év beutazási és tartózkodási tilalmat rendeltek el velem szemben. A minősített adatokat a Terrorelhárítási Központ 2020. február 10. napján kelt 31710-4/19-4/2020. Tük. számú átiratában rögzítették.

2020. február 18. napján műtöttek utoljára, rehabilitáció és ismételt orvosi felülvizsgálat lett volna szükséges, de az időközben elrendelt idegenrendészeti őrizetem nem tette lehetővé, hogy szakrendelésen jelenjek meg. A líbiai nagykövetségen keresztül a líbiai állam gondoskodik rólam (ezért üldöztetés a hazám részéről nem ér, a személyi biztonságom a líbiai iszlamista csoportok fenyegetése miatt kerülne veszélybe, amelynek okán azonban menekülteljárást alappal nem kezdeményezhetnék), havi 1000 euró járulékot biztosítva számomra, amely fedezi a megélhetésemet. Magyarországon magyar állampolgár élettársammal [REDACTED] élek élettársi kapcsolatban. Tekintettel arra, hogy folyamatos gyógykezelésre szorultam és szorulok a lábsérülésem miatt, a magyarországi tartózkodásom célja gyógykezelés, amelyet minden alkalommal igazoltam a hatóságok felé.

A kiutasítási eljárásban nem tekinthettem bele a fent hivatkozott minősített iratba, annak tartalmát nem ismerhettem meg, ezért a Minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV. törvény (a továbbiakban: Mavtv.) alapján a dokumentum megismerése érdekében eljárást indítottam a TEK, mint minősítő előtt.

A kiutasításomat elrendelő bírósági határozat alaptörvény ellenességének megállapítása érdekében pedig alkotmányjogi panaszt nyújtottam be az Alkotmánybírósághoz, amely kérelmet azonban a T. Bíróság IV/1520-4/2020. számú végzésével visszautasított.

A megismerési eljárásban a minősítő a 30100/1100-9/2020. ált. számú határozatával a megismerési engedély kiadását megtagadta. Indokolásában kifejtette, hogy a megismerni kívánt adatok „Bízalmas” minősítéssel 2039. december 31. napjáig kerültek titkosításra, és megállapításra került, hogy a minősített adatok érvényességi idő előtti nyilvánosságra hozatala, illetéktelen személy részére történő hozzáférhetővé tétele károsítja a Mavtv. 5. § (1) bekezdés c) pontja szerinti, Magyarország nemzetbiztonsági, bűnüldözési és bűnmegelőzési tevékenysége körébe tartozó, minősítéssel védhető közérdeket.

A határozat ellen törvényes határidőben keresetet nyújtottam be a Fővárosi Törvényszéken. Keresetemben kértem a közigazgatási határozat megváltoztatását: a hivatkozott irat megismerésének engedélyezését.

A keresetben is kifejtettem, hogy a TEK határozata sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog alapjogi követelményét. Sételmeztem, hogy az idegenrendészeti eljárásban sem volt lehetőségem megismerni a terhemre felhozott bizonyítékot, holott abban az eljárásban kellett volna biztosítani számomra az irat megismerhetőségét, hiszen ott döntöttek annak jogkövetkezményeiről, és alkalmaztak velem szemben joghátrányt, amelynek következtében Magyarországot, a családomat el kell hagynom, és sem ide, sem az Európai Unió területére nem térhetek vissza 10 évig.

Ellenem sem büntetőeljárás, sem egyéb eljárás nem indult, amelyben a személyem nemzetbiztonságra való veszélyességét igazolni tudták volna. A kiutasításom végrehajtására foganatosított

idegenrendészeti őrizetet 1 év után megszüntették, a kitoloncolásom nem járt sikerrel, és jelenleg a kijelölt tartózkodási helyemen kell élnem úgy, hogy Budapest és Pest Megye területét nem hagyhatom el.

Az elsőfokú törvényszéki ítélet nem találta a kereseti kérelmemet alaposnak, és elutasították azt.

Indokolásában a bíróság arra a következtetésre jutott, hogy megismerési engedély iránti kérelmet az alperes a Mavtv. 11. § (3) bekezdése szerinti eljárásban bírálta el, ennek során a Mavtv. 11. § (2) bekezdése szerinti vizsgálatot elvégezte, s annak alapján a megismerési engedély iránti kérelem tárgyában hozott határozata tekintetében az indokolási kötelezettséget megfelelően teljesítette.

A bírósági álláspont szerint az alperesi határozatából megállapítható, hogy a minősítés a Mavtv. szerinti közérdeket védi, mivel a kért adatok megismerése a Mavtv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában megjelölt feladatok hatékony ellátását veszélyeztetné, ezáltal Magyarország nemzetbiztonsági tevékenységének zavartalanságához fűződő közérdek sérelmét okozná. Az alperes határozatában egyértelműen rögzítette azt a védendő közérdeket, amely a megismerési engedély kiadásának megtagadását megalapozza, a Mavtv. 5. § (1) bekezdés c) pontján túl utalt konkrétan az Nbtv. 5. § g) pontjára.

Így a bíróság szerint iratellenesen hivatkoztam arra, hogy az indokolás pusztán a Mavtv. rendelkezésének az ismétlése az egyedi körülmények vizsgálata nélkül. Azzal, hogy az alperes a Mavtv. 5. § (1) bekezdés c) pontján túl az Nbtv. által meghatározott feladatok ellátására is utalt, határozatának indokolásbeli hiányossága nem áll fenn. A határozatban foglaltaknál részletesebb indokolást a minősített adat védelmének jogszabályi kötelezettsége korlátozta, ezért az alperes a határozat érvelése szerint az indokolási kötelezettségének eleget tett.

A Törvényszék a korábbi kúriai joggyakorlatot is összefoglalta, amely szerint a szükségesség és arányosság tesztjellegű vizsgálata a jelen esetben azt jelenti, hogy a minősítéssel védett adatok minősítésének fenntartása továbbra is indokolt-e, van-e olyan közérdek, aminek sérelme fennállna az adatok nyilvánosságra hozatalával. Amennyiben ilyen közérdek akár minimális szinten is fennáll, a hatóságnak a Mavtv. 11. §-a értelmében a megismerési engedélyt megtagadó döntést kell hoznia. A szükségesség és arányosság vizsgálata, tehát kimerül abban, hogy a minősített adatok minősítéssel való védelmének indokoltsága továbbra is fennáll-e, és amennyiben igen, úgy a mindenkori felperes megismeréshez fűződő joga már ez alapon korlátozható, további személyi körülmények, érdekek figyelembevétele nem lehetséges. Az alperes ezt a szükségességi-arányossági tesztet elvégezte, a minősített iratokból és az alperes határozatának indokolásából megállapítható, hogy a határozatban rögzített, az alperes nemzetbiztonsági tevékenységének zavartalanságához fűződő közérdek és ezen keresztül Magyarország nemzetbiztonsági közérdeke a védendő közérdek, ezek sérülnének az adatok nyilvánosságra hozatala vagy megismerésem esetén.

A Fővárosi Törvényszék úgy találta ezért, hogy a TEK határozatának indokolásából megállapíthatóan a szükségesség és arányosság tesztje követelményének eleget tett, valamint a határozat indokolása kellő mértékű, a személyi körülményeim nem kellett vizsgálni, és figyelemmel arra, hogy kizárólag a TEK határozatának felülvizsgálata lehetett a bírósági eljárás tárgya, ezért nem bírhat relevanciával az általam hivatkozott idegenrendészeti következmény sem. A bíróság azt is hangsúlyozni kívánta, hogy a perben a megismerési engedély megtagadásáról szóló határozat jogszerűsége vizsgálható, ezen túlmenően a bíróság vizsgálatot nem végezhet, arra nincs hatásköre.

A bírósági határozat ellen felülvizsgálattal éltem, melyet a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság befogadott, és érdemben tárgyalta. Azonban a Fővárosi Törvényszék ítéletét – tévedései és irratellenessége ellenére- hatályában fenntartotta.

A Kúriai döntés elvi tartalma, hogy a Mavtv. 11. § (3) bekezdésben szabályozott, az eljáró bíróság részére biztosított minősített adat megismerése garantálja a tisztességes bírói eljáráshoz való jogot.

Ahhoz, hogy a bíróság állást tudjon foglalni a határozat jogszerűsége kérdésében, meg kell ismernie a szakvéleményben foglaltakat, mert csak így tudja elvégezni a szükségesség-arányosság tesztjét. Az adatok megismerésére pedig a Mavtv. 11. § (3) bekezdése jogosítja fel. A Kúria álláspontja szerint ezzel kerül biztosításra a tisztességes eljáráshoz való jog, mert a hatékony bírói jogvédelem követelménye, vagyis az az alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben döntsön, maradéktalanul így valósul meg.

A Kúria érvelése alapján ezért nem kell figyelembe venni az eljárásban a személyi körülményeimet, hiszen a bíróság kizárólag a szükségesség-arányosság teszt alkalmazásával dönthet a határozat jogszerűségéről.

A felülvizsgálati bíróság szerint nem állapítható meg Alaptörvény ellenesség arra figyelemmel, hogy a jogalkotó elkülönülő eljárásban szabályozta a minősített adat megismerését biztosító eljárást és nem az idegenrendészeti eljárásban biztosítja azt. Ugyan ez megnehezíti a mindenkori felperes védekezését, de nem fosztja meg a jogorvoslati jogának gyakorlásától, és a bírói felülvizsgálatra figyelemmel biztosítja a tisztességes eljárás lefolytatását.

A fentiekre figyelemmel a bíróságok a keresetemben és felülvizsgálati kérelmemben foglalt érveimet és jogsértésre vonatkozó kifogásaimat nem fogadta el, és a közigazgatási alaphatározatot helybenhagyták.

A kúriai ítélet elleni felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárta ki.

## **II. Az indítványozó érintettségének bemutatása**

A peres eljárásban felperesként jártam el, a közigazgatási eljárásban pedig ügyfélként, így érintettségem nem kíván külön bizonyítást.

## **III. Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés.**

Az Abtv. 29. §-a alapján az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának feltétele, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségét vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel.

Álláspontom szerint a Mavtv. 11 § (3) bekezdés önmagában nem garantálja az tisztességes eljáráshoz fűződő alapjogi követelményt, ezért a törvényszéki és kúriai ítéletekben és közigazgatási határozatban való alkalmazása sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését (Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.) és XXVIII. cikkének (7) bekezdéseit ( Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.)

Fenti jogsértések valamint az Abtv. által elvárt kritériumnak megfelelek, ugyanis a jelen ügyben a hatósági és bírósági döntési jogkör kiüresedett, az eljárásban érdemben nem gyakorolhattam a jogaimat, az eljárásban bírói túlhatalom érvényesült.

Megállapítható, hogy a kiutasításomra úgy került sor, hogy korábban nem állt rendelkezésemre hatékony jogorvoslat az Idegenrendészeti Igazgatóság döntése ellen (v.ö.: XXVIII. cikk (7) bek), mert abban az eljárásban sem ismerhettem meg az ellenem felhasznált, minősített tartalmú dokumentációt, és amennyiben jelen eljárásban engedélyezik is az irat megismerését számomra, azt nem használhattam volna – minősített jellegéből fakadóan – az idegenrendészeti eljárásban, azaz nem cáfolhattam volna a minősítő, mint szakhatóság velem szemben rögzített titkos információját. A kiutasításomat egy olyan javaslat alapján kellett elrendelni, amelynek tartalmát vagy annak megalapozottságát nem ismerhettem meg, ellene érdemi védekezést nem fejthettem ki, ugyanakkor ez a javaslat egyébként a jogrendszer egészét illetően olyan hatóságtól származott, amely döntési jogkörrel nem rendelkezik (nem az Idegenrendészeti Igazgatóság és nem – akár büntető – Bíróság. (v.ö.: XXIV. cikk (1) bek).

#### **IV. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása**

##### **XXIV. cikk**

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a **hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon** és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

##### **XXVIII. cikk**

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

**Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordulok a Tisztelt Alkotmánybírósághoz, melyben a Kúria hivatkozott ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérem.**

**Álláspontom szerint az eljáró bíróság az Alaptörvénnyel ellentétesen mondta ki, hogy a Mavtv. 11. § (3) bekezdésében szabályozott, az eljáró bíróság részére biztosított minősített adat megismerése garantálja a tisztességes bírói eljáráshoz való jog érvényesülését.**

**Az eljárás nem lehetett *tisztességes*, hiszen nem kaptam lehetőséget arra, hogy a közrendi és közbiztonsági klauzula alkalmazhatóságának feltételeiről megbizonyosodhassak, annak megalapozatlanságát esetlegesen cáfoljam. (XXIV. cikk (1) bek., XXVIII. cikk(7) bek.)**

*Jelen eljárás előzménye volt az az idegenrendészeti eljárás, amelyben Magyarországról kiutasítottak, és 10 évre velem szemben beutazási és tartózkodási tilalmat rendeltek el. Ebben az eljárásban használták fel a Terrorelhárítási Központ 2020. február 10. napján kelt 31710-4/19-4/2020. Tük. számú átiratába foglalt minősített iratát, amelynek megismerése érdekében indítottam a tárgyi, megismerési eljárást. A korábbi határozatok mindvégig azt a tájékoztatást adták, hogy a felhasznált,*

minősített irat tartalmának megismerésére jelen, külön eljárásban van lehetőség, és ez a jogi garancia arra, hogy a kiutasításomat illetve a velem szemben alkalmazott szankciót (10 éves beutazási és tartózkodási tilalom) törvényesen és az Alaptörvénnyel összhangban rendelték el.

A korábbi tájékoztatás nem szólt arról, hogy amennyiben meg is ismerhetném a minősített iratot, annak tartalmára nem hivatkozhatnék a minősített mivoltából fakadóan, azaz egy olyan bizonyíték alapján alkalmaztak velem szemben jogkövetkezményt, amelyet sem én sem jogi képviselőm nem ismerhetett meg, és ebből fakadóan védekezést, cáfolatot esetleges magyarázatot sem fűzhettem hozzá. Ráadásul a tájékoztatás azt sem hozta tudomásomra, hogy az un. megismerési eljárás a megengedhetőséget nem hordozza magában szükségszerűen, hiszen a minősítő, majd a felülvizsgálatra jogosult bíróságok dönthetnek úgy, hogy a minősített dokumentum megismerése iránti kérelmét megtagadják.

Álláspontom szerint ezért a megismerési eljárás és az alapeljárás ( a kiutasítással végződő idegenrendészeti (közigazgatási) eljárás ) elválasztása az, ami elsődlegesen a **tisztességes eljárás alapjogi követelményébe ütközik, mert ugyanabban az eljárásban kellene megismernem a bizonyítékként szolgáló minősített adatot, mint amelyben azt felhasználták, és ez lenne a kellő jogi garancia az ellene való védekezésre. (XXIV. cikk (1) bek.).**

A tisztességes eljárás alapjogi követelményét az is sérti, hogy a megismerési eljárásban rajtam kívül minden eljárásjogi szereplő (tehát az alperes és a bíróság tagjai is) megismerheti a minősített iratot, de én, akire vonatkozik, és akit a tartalma miatt joghátrány sújt, nem tekinthetem meg 20 évig. Álláspontom szerint ezzel sérül a fegyveregyenlőség elve, érdemben nem fogalmazhatok meg kifogást az alperesi érveléssel szemben, kizárólag eljárásjogi aggályaimat tárhatom a bíróság elé. Ad absurdum még egy esetleges tévedést sem tisztázhatok.

Az eljáró bíróság részére biztosított megismerési lehetőség a minősített iratot illetően valóban alapvető, de egyáltalán nem garantálja, hogy a bírói megismerés önmagában elegendő lenne ahhoz, hogy annak valóságtartalma megállapítható legyen. A bíró nem attól van elzárva, hogy a minősített iratot megismerje, hanem éppenséggel attól, hogy azt a személyt (jelen esetben engem) meghallgathassa, akire a dokumentum vonatkozik, és akivel szemben szankciót alkalmaznak. Így a bizonyíték ellenőrzésének lehetőségétől fosztja meg a jelenlegi szabályozás, kizárólag a minősített irat tartalmára és az alperes, mint minősítő előadására hagyatkozhat. Fentiekből fakadóan pedig tisztességtelenül egyoldalú eljárásban kell döntsön. (Ahogy a büntetőeljárásokban sincs arra lehetőség, hogy az eljáró bíróság kizárólag a vádirat és az ügyészi bizonyítékok alapján döntsön, jelen esetben sem lenne ez megengedhető.) (XXIV. cikk (1) bek.)

A Fővárosi Törvényszék az ítéletének indoklásában a szükségesség és arányosság tesztjellegű vizsgálatára hivatkozott, ami a jelen esetben annak vizsgálatát jelenti, hogy a minősítéssel védett adatok minősítésének fenntartása továbbra is indokolt-e, azaz van-e olyan közérdek, aminek sérelme fennállna az adatok nyilvánosságra hozatalával. Amennyiben ilyen közérdek akár minimális szinten is fennáll, a hatóságnak a Mavtv. 11. §-a értelmében a megismerési engedélyt megtagadó döntést kell hoznia a kúriai ítélettel helybenhagyott határozat alapján.

A szükségesség és arányosság vizsgálata, tehát kimerül abban, hogy a minősített adatok minősítéssel való védelmének indokoltsága továbbra is fennáll-e, és amennyiben igen, úgy a mindenkor felperes megismeréshez fűződő joga már ez alapon korlátozható, további személyi körülmények, érdekek figyelembevétele nem lehetséges.

Konkrét, tárgyi esetben az alperes (TEK) nemzetbiztonsági tevékenységének zavartalanságához fűződő közérdek és ezen keresztül Magyarország nemzetbiztonsági közérdeke a védendő közérdek, ezek sérülnének az adatok nyilvánosságra hozatala vagy megismerésem esetén az alperesi és bírósági álláspont szerint.

Nem vitatom, hogy Magyarország nemzetbiztonsági tevékenysége fontos, sőt az én egyéni érdekeimet meg is előzi. Ugyanakkor fentiekből nem következik, hogy kiüresíthető legyen a mindenkori minősítő és az ő tevékenysége felett „örkődő” bíróságok indokolási kötelezettsége a nemzetbiztonsági érdek alapján. Racionálisan elkülöníthető egy minősített iratból az a nemzetbiztonsági tevékenység, amelynek felfedése sérti az ország érdekét, és az az eredmény, amely ebből a tevékenységből fakad. Nem szükségszerű ezért, hogy a kérelmezővel a teljes felderítési kapcsolatrendszer, alkalmazott megfigyeléseket és nemzetbiztonsági módszertant nyílttá tegyék, ugyanakkor meghatározható és a mindenkori kérelmezőkkel közlendő az a minimum tartalom, amely az alkalmazott szankció indoka. Csak ebben az esetben nem üresedik ki az eljárás indokolási köre és nem borul fel a szereplők között elvárt eljárásjogi egyensúly.

Mind a jelen ügy alperesének, mind a bíróságnak – nemzetbiztonsági érdeket nem sértő, de alapvető információkat tartalmazó – indokolással kellett volna a határozatokat ellátnia. Ennek hiányában a döntések alaptörvényellenesek **a XXIV. cikk (1) bekezdés második fordulata alapján is**, vagyis az ítéletek nem tettek eleget az alaptörvénynek kívánalmainak megfelelő indokolási kötelezettségüknek.

Végül abból fakadóan, hogy jelen esetben a TEK, de egyébként bármely nemzetbiztonsági tevékenységet végző szakszolgálat a tevékenységét nem a nyilvánosság számára ellenőrizhető és megismerhető módszerekkel végzi, és ez a jellemző állandó specialitásuk is, amely egy jogi eljárásban tényként veendő figyelembe, a megismerési kérelmek minden esetben fentiekre hivatkozással visszautasíthatók, és a bírósághoz fordulás is formális, hiszen a bíróságok nem kaphatnak a mindenkori felperesektől olyan plusz impulzust a jogorvoslati kérelmekben, mely a diszkripcionált tényt felülírhatná. Másodszor pedig kizárólag a minősített iratot ismerhetik meg, a szankcionált érdemi szereplő érdemi védekezését nem. E két tényező pedig nem teszi lehetővé, hogy a kérelmezők valódi esélyt kapjanak a jogorvoslati eljárásokban a közigazgatási döntés megváltoztatására, azaz az így alkalmazott joggyakorlat, amely a panasszal érintett ítéletekből is visszaköszön, sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdését, hiszen csupán pro forma élhettem jogorvoslattal a jogaimat sértő döntések ellen.

\*

Az Abtv. 56. § (1) és (2) bekezdésében meghatározottak szerint az alkotmányjogi panaszom befogadhatósága törvényi feltételei fennállnak. A panaszt az Abtv. 27. §-ára alapozom, amely szerint alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

Jogi képviselővel járok el. Érvényes, az Alkotmánybíróság eljárására vonatkozó ügyvédi meghatalmazásom mellékelten csatolom.

## V. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

Előadom, hogy a közigazgatási eljárásban kértem az Idegenrendészeti Igazgatóság határozatával szemben azonnali jogvédelmet, amelyet megkaptam, de annak hatálya a bírósági ítélet meghozataláig szólt.

Korábban csatolt melléletek:

- ügyvédi meghatalmazás
- nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról
- a Kúria Kfv.I.37.086/2021/9. számú ítélete
- a Fővárosi Törvényszék 113.K.706062/2020/13. számú ítélete
- kereseti kérelem és felülvizsgálati kérelem

Kelt: Budapesten, 2021. augusztus 31. napján.

jogi képv.:

dr. Ábrahám Dániel ügyvéd